

متن پرسش

با سلام خدمت استاد: من یک طلبه انقلابی هستم. ولی چندی است که خصوصا بعد از نتایج انتخابات ۷ اسفند تهران، یک سوال ذهن من را مشغول کرده: آیا به نظر شما بهتر نبود که ما بعد از انقلاب به جای اینکه تمرکز اصلی خود را بر روی مقابله مستقیم با استکبار جهانی یعنی آمریکا بگذاریم، و با مقابله مستقیم با جبهه کفر تمرکز آنها را به سمت خود جلب کنیم، با اتخاذ رویکرد تقیه که منش اصلی شیعه در زمان غیبت می باشد و روایات بسیاری هم پیرامون آن وارد شده است، به بازسازی درونی جامعه خود می پرداختیم و مبانی اسلامی (غیر از جهاد) و سبک زندگی اسلامی جامعه خود که در زمان طاغوت رو به زوال بود را درست می کردیم؟ به نظر شما آیا روایات تقیه شامل الان جامعه ما در مقابل استکبار جهانی نمی شود که ما با علنی کردن و مبارزه آشکارمان با جبهه استکبار و صهیونیست جهانی موجب شده ایم آنها هم تمرکز اصلیشان را بر روی ایران اسلامی ما بگذارند و خدای نکرده به خاطر اینکه با کنار گذاشتن تقیه، توجه ما از ساختن درون به مبارزه با بیرون جلب شده، خودمان زمینه را برای آندلیسه کردن کشورمان فراهم آورده ایم. که شاید اثرات ابتدایی آن در رای نیابردن علمایی همچون آیت الله مصباح یزدی و آیت الله یزدی دامت برکاتهما در انتخابات تهران در حال نمایان شدن است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تقیه همیشه لازم است و نظام اسلامی تنها خواست که از زیر اردوگاه استکبار درآید و این تحمل برای نظام استکباری، نبود. به همین جهت ابتدا سعی کردند با قائله‌هایی مثل قائله کردستان و گنبد و منافقین، نظام اسلامی را ساقط کنند و سپس جنگ آن‌چنانی را به ما تحمیل کردند که البته خداوند برکات فراوانی برای ملت ایران در مقابل این توطئه‌ها مقدر کرد و چهره‌ی جهانی از انقلاب ظهور داد. این‌طور نیست که ما آندلسی شویم. مسئله بسیار از همه جهات متفاوت است. در اعتکاف ماه رجب ملاحظه خواهید کرد بر خلاف ظاهر چند چهره‌ی ناهنجار، چه رویش‌هایی در جوانان ما واقع شده است! موفق باشید